

Sygn. akt III KK 474/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Katarzyna Gajewska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **K. P.**

skazanego z art. 178 a § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 grudnia 2021r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 3 września 2021 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w L. z siedzibą w Ś. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

K. P. został skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w L. z siedzibą w Ś. z dnia 3 września 2021 r., sygn. akt II K (...), na karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 10 zł każda za to, że w dniu 7 lipca 2021 r. w miejscowości P. prowadził w ruchu lądowym pojazd osobowy, będąc w stanie

nietrzeźwości, tj. przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Ponadto orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 3 lata oraz świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł na rzecz Funduszu P..

Wobec niewniesienia sprzeciwu przez strony, powyższy wyrok uprawomocnił się z dniem 21 września 2021 r.

Prokurator Generalny wniósł kasację od powyższego wyroku. Zaskarżył go w całości na niekorzyść oskarżonego. Zarzucił wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec K. P. w postępowaniu nakazowym kary grzywny w wysokości 300 stawek dziennych w kwocie po 10 zł, podczas gdy wskazany przepis dopuszcza orzeczenie wyrokiem nakazowym tej kary w maksymalnej wysokości 200 stawek dziennych.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w L. z siedzibą w Ś. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, dlatego podlega rozpoznaniu i uwzględnieniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Postępowanie sądowe w przedmiocie odpowiedzialności karnej K. P. za czyn z art. 178a § 1 k.k. toczyło się w trybie nakazowym. Zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec karę ograniczenia wolności lub grzywnę w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200 000 złotych.

Tymczasem zaskarżonym wyrokiem nakazowym wymierzono oskarżonemu karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 10 zł każda. Stoi to w sprzeczności z treścią wyżej przytoczonego przepisu określającego reguły postępowania nakazowego.

Rację ma więc skarżący, że Sąd Rejonowy orzekając karę grzywny rażąco naruszył art. 502 § 1 k.p.k., co miało istotny wpływ na treść wyroku.

Dlatego zaskarżony wyrok ostać się nie może, zachodzi konieczność jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

W postępowaniu ponownym, Sąd Rejonowy w pierwszej kolejności rozważy w jakim trybie rozpoznać przedmiotową sprawę. Nie ma przeszkód do jej

rozpoznania ponownie w postępowaniu nakazowym. Wynikające z tego postępowania ograniczenia w realiach tej sprawy dotyczą bowiem rodzaju i rozmiaru możliwej do orzeczenia kary. Jeżeli jednak Sąd właściwy zdecyduje się rozpoznać sprawę w postępowaniu zwyczajnym, to - wobec zaskarżenia wyroku na niekorzyść - będzie uprawniony do wymierzenia oskarżonemu kary grzywny w wyższym wymiarze – określonym w art. 33 § 1 k.k. – niż jest to dopuszczalne w postępowaniu nakazowym. W każdym zaś wypadku wymierzona oskarżonemu kara nie może przekraczać granic określonych w obowiązujących przepisach.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.